

א מיתיות

~
No water, no flowers, no seeds of success,
nothing to imply a gathered symbol.
A passage of reality unfolds itself,
revealing a greenhouse of satisfied rhizomes,
which are being nourished by jute fibers
that characters of human species have worn.

מה שקורה עכשיו.
מה שקורה עכשיו מעסיק אותי שעות נוספות.

הרמס זה יוקרה
איך עליו הנחות כמו שאמרה לי הדיילת בדיוטי פרי.
קניתי הרמס פומפדורוס.
אני קונגלומרט מכורח הנסיבות.
אני יושבת בתור לאירנה, מתאוה לתוספות א מיתיות.

שיש אפור מקיף אותי,
בתוכו משובצים מעוינים אפורים כהים.
או ירוקים, תלוי.
אני רעבה עכשיו.
נשארנו במגש כמה חתיכות של חסה לבנה וציפס אחד
שהיה כהה יותר אז לא רציתי לאכול אותו.
אבל זה לא נירגע.
אני יוצאת החוצה.
מרגישה שנענשתי בשם המקורות.
והתור מתעכב.

בכל מצב צבירה, אני אקבל את עצמי.
אולי יעניין אותך גם לדעת,
שנכשלתי במשפט האותנטיות בגיל 17.
ואמת של מי אני מצטטת.
שם, בצד השמאלי של הלב, יש נתק א מיתי.
ואולי זהו הקול שנע בין הרצון למיתון למעשה א מיתי.
אולי זהו הזמן לנוע במרחבים של חלל
שניספר בשעוני לכת כסופים
שזזים לפי צעדי הלב הפנימיים.